

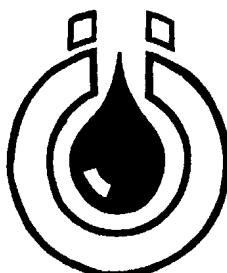
collegium biologicum

4.
2002

cluj/kolozsvár/klausenburg

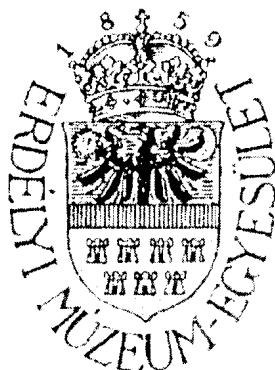
COLLEGIUM BIOLOGICUM

a Múzeumi Füzetek időszakos megjelenésű alsorozata, 4. szám, 2002 - megjelenteti az Öko Stúdió Társaság, az EME Természettudományi és Matematikai Szakosztályának ifjúsági tagozata

subseria revistei Múzeumi Füzetek, cu apariție periodică, nr. 4, 2002, redactat de Societatea Eco Studia, secția tineret a Societății Muzeului Ardelean

subseries of the Múzeumi Füzetek journal, no. 4., 2002 - edited by the Eco Studia Society, the youth group of the Transylvanian Museum Association

*Societatea Muzeului Ardelean
Transylvanian Museum Association*

4.

CLUJ / KOLOZSVÁR / KLAUSENBURG
2002

felelős szerkesztő / redactor / editor: László Zoltán, Kiss Klára
szerkesztői munkatárs / asistent / assistant editor: Petráss István
borító / coperta / cover: László István

lektori testület / referenți / referents:

dr. Fodorpataki László, Markó Bálint
Pap Péter László, dr. Sárkány Kiss Endre

cím / adresa / address: 3400 Cluj-Napoca, str. Napoca 2-4., Romania
tel / fax: 00-40-264-195176

A Collegium Biologicum 4. számának megjelenését a Communitas Alapítvány (Kolozsvár) támogatta / Sponsorizat de Fundația Communitas (Cluj-Napoca) / Sponsored by Communitas Foundation (Cluj-Napoca)

A folyóiratban megjelent cikkeket 2002. február határidővel adták le a szerzők/ The articles were accepted before February 2002/ Fiecare lucrare a fost predateă și acceptată până în februarie 2002

nyomtatás / tipărit la / printed at: Lyra Kiadó Kft., Marosvásárhely / Târgu-Mureș
megjelent / a apărut în / appeared in: 110 példányban / ex.

felelős kiadó: Sípos Gábor

ISSN: 1454-2021

Kolozsvár / Cluj-Napoca / Klausenburg
Martie, March 2003 Március

A tölgyek (*Quercus sp.*) egyes Cynipidae gubacsában élősködő fémfürkész (Chalcidoidea) együttesek vizsgálata

László Zoltán

Abstract

Studies on chalcidoid wasps (Chalcidoidea) parasitizing cynipid oak galls

The oak cynipid galls from the Western Palearctic represent a food source, and shelter for a huge number of chalcidoids (Hymenoptera., Chalcidoidea). Beside the chalcidoid parasitoids, in oak galls occur ichneumonid, inquiline cynipid, and tortricid species. The present paper is the result of a study on chalcidoids (Hym., Chalcidoidea) parasitizing cynipid galls (Hym., Cynipidae) on oaks (*Quercus sp.*). Galls were collected during 2000-2001. Collecting sites: near Cluj- Napoca (Romania) and Gödöllő, Kőszeg, Mátrafüred, Sopron, Szentkút, Várpalota (Hungary). Beside our reared specimens there were studied specimens collected and reared by the colleagues of the Systematic Parasitoid Laboratory Kőszeg (Hungary) and specimens belonging to the National History Museum of Hungary. From the 5 cynipid gall species collected from Cluj- Napoca, and the 20 cynipid gall species from Hungary there were reared twentyfour chalcidoid species belonging to 6 familiy. The species *Cecidostiba adana* Askew is a new species for the Carpathian- basin, and *Eumacepolus obscurior* Graham is new for the Hungarian fauna.

There was examined the chalcidoids emerged from the galls of *Andricus quercusalicis* Bugsdorf from the forest Făget near Cluj, and from the Botanical Garden of Cluj, and we found significant differences between the number of reared chalcidoid specimens from the galls collected from the two sites.

Bevezetés

A palearktikumban leggyakrabban a tölgyeken és rózsákon képződött gubacsokkal találkozunk. A tölgyeken *Andricus*, *Neuroterus* és *Cynips* gubacsok a leggyakoribbak, míg rózsákon kizárolag a *Diplolepis* nem fajai fordulnak elő.

A Nyugat-Palearktikum tölgyeinek Cynipidae gubacsában több mint 110 fémfürkészfaj (Chalcidoidea) parazitál. A fémfürkészeken kívül valódi-fürkész (Ichneumonidae) parazitoidok is előfordulnak, valamint egyes gubacsok esetében szinergista (ún. albéről vagy inquiline) gubacsdaráz (Cynipidae) és sodrómoly (Tortricidae) fajok is. A Nearktikumban több tölgyfaj fordul elő, mint a Palearktikumban, amelynek következtében a Cynipidae fajok száma is, és így a gubacsok életközösségeit felépítő fajok száma is nagyobb. A Nyugat-Palearktikum gubacsainak életközössége jobban ismert, de ennek ellenére előfordul, hogy esetenként hiányosak a parazitoidok taxonómiajára, biológiajára vonatkozó ismeretek. A parazitoid- komplexumok ugyanazon gubacsfajok esetében megegyeznek a Nyugat- Palearktikumban, így a spanyolországi adatuktól (Pujade- Villar, Bellido 1999) kevésbé térnek el a mi adataink (inkább mediterrán fajokra vonatkoznak a különbségek - azok hiányzanak faunaterületünkéről).

Kutatásunk a Kárpát-medence tölgygubacsdarazsainak, valamint gubacsaiiban albérőlként előforduló gubacsdarazsak parazitoid-közösségeinek ismeretéhez járul hozzá. A gyakoribb gubacsdarazsak által okozott gubacsokat és parazitoid közösségeiket

összegeztük, mivel kevés olyan publikáció jelent meg, amely faunaterületünk gubacsait a belőlük kirepült parazitoidokkal együtt tárgyalja. Az irodalomban, ebből a régióból Constantă (1966a, 1966b, 1988) között adatokat a tölgygubacsok fémfürkész együtteseire vonatkozóan, de vizsgálatait többszörre Moldova és Havasalföld (Románia) területén folytatta. Erdélyből Constantă (1966) *Torymus* fajok előfordulását jelezte. A tölgygubacsdarázsfajokat pedig Ionescu (1973) vizsgálta, az ő munkássága kiterjedt Erdélyre is. A Kárpát-medence magyarországi részére Ambrus (1972) és Melika és mts-i (2000) között adatokat. A parazitoidokra vonatkozóan Erdős (1960) munkája jelentős. Az erdélyi fennsíkon ilyen irányú kutatások nem voltak.

Ami a tölgygubacsok biológiáját és parazitoid közösségeit illeti, alapvető kutatások Askew (1961b, 1965, 1966, 1984) nevéhez fűződnek. Ugyanakkor a tölgygubacsok egy részének összeírása, parazitái adatokkal együtt Fulmek (1968) nevéhez fűződik. Az újabb kutatások érdekes jelenségeket vizsgálnak, mint például a gubacsdarázsfajok alkalmazhatóságát, mint gazdaspecifikus herbivárokat, a nehezen meghatározható tölgyhibridek, illetve tölgyfajok hovatartozásának megállapításában (Abrahamson és mts-i 1998).

Feltételeztük, hogy a parazitoid közösségek mennyiségi és minőségi viszonyaira az illető élőhely növényzete, illetve zavartsági foka hatással van. E hipotézis tesztelésére alkalmasnak minősítettük a kolozsvári Botanikus-kert és a kolozsvári Bükk erdő *Andricus quercusalicis* parazitoid közösségeire vonatkozó adataink elemzését, hiszen e két élőhely mind növényzet (mesterséges vs. természetes), mind zavartság (város vs. erdő) szempontjából élesen elkülönül. A Botanikus-kertben kevés tölgy található, amelyet bükk és fenyők vesznek körül, míg a Bükk erdő egy jellegzetes gyertyános-tölgyes. Ugyanakkor meg kell jegyezni, hogy az *A. quercusalicis* az egyik leggyakrabban előforduló tölgygubacs kocsányos és kocsánytalan tölgyeken, és előfordulása kisebb tölgycsoportokban is lehetséges, mint amilyen például a kolozsvári Botanikus-kertben is található.

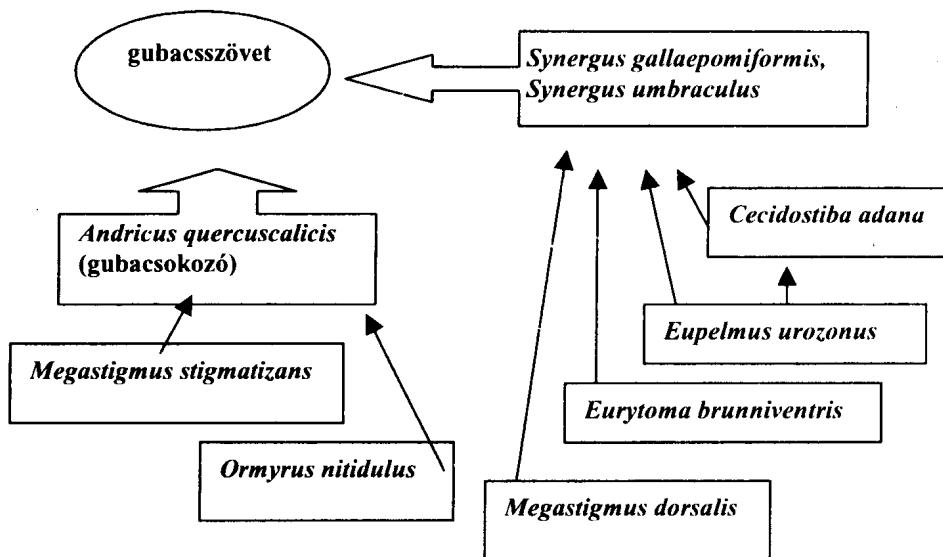
A gubacs a makkból fejlődik ki, mintegy ránöve a kupacsra. A fiatal gubacsok július eleje körül jelennek meg, és augusztus-szeptemberre érnek be. Miután beértek, lehullanak a földre és elvegyülnek a lombok között, ahol áttelelnek és majd kora tavasszal repülnek ki az agám nöstények.

A suskagubacs (*A. quercusalicis*) esetében nem ismert minden nemzedék, ahogyan a legtöbb gubacsdarázsfajok esetében, mivel csak az agám nöstények gubacsait ismerik.

Ez a gubacs is komplex parazitoid közösséggel rendelkezik (1. ábra), akárcsak a legtöbb gubacsdarázsfajok esetében. A közösséget alapján maga a gubacsokozó áll. A gubacs szöveteivel táplalkoznak az úgynevezett albérők, ebben az esetben *Synergus* fajok. Ugyanúgy megvannak a sajátos parazitoidjaik az albérőknek is, mint a gubacsokozóknak, és ebben az esetben több parazitoiddal is rendelkeznek, mint a gubacsokozó.

A trófikus kapcsolatokat feltüntető ábrán (1. ábra) megfigyelhetők a közösségek alkotó fajok és a köztük levő kapcsolatok. Az ábra elkészítésénél figyelembe vettük Askew (1984) és Pujade-Villar, Ros-Farre (1998) cikkeit.

Specifikusan az albérők parazitoidai az *Eupelmus urozonus* (Askew 1961b), az *Eurytoma brunniventris* (Askew 1966), és a *Cecidostiba adana*. A gubacsokozó parazitoidai az *Ormyrus nitidulus*, és a *Megastigmus stigmatizans* (Askew 1966). Az *Eupelmus urozonus* ugyanakkor táplálkozhat a *C. adana* larváival is.

1.ábra. Az *Andricus quercusalicis* Bugsdorf trófikus rendszere./ The trophical links in the gall of the gall wasp *Andricus quercusalicis* Bugsdorf./ Relații trofice din gala cimipidului galicol *Andricus quercusalicis* Bugsdorf.

Anyag és módszer

Az élősködő hártásszárnyúak különböző családjainak egyedeit nehéz meghatározni, kis méretüknek és a fajok nagy számának tulajdoníthatóan. Ebben segítséget nyújthat a fajok gazdaállatainak és bizonyos esetekben a gazdanövényeinek ismerete. Ezért elterjedt módszer a gubacsok, vagy más gazdrafajok individuális nevelése. Ugyanez vonatkozik a gubacsokozókra és parazitoid együtteseikre is. A tölgyleg gubacsait ezen oknál fogva, valamint a gubacsból kirepült egyedekek számának a pontos ismeretéért, egyenként tárolják.

A gubacsokat télen gyűjtöttük, mivel a gubacsokozó és a parazitoid kifejlődéséhez elengedhetetlen az alacsony hőmérséklet. A hideg hatására a lárvák, ha a fejlődésük megfelelő állapotában vannak, bebabozódnak vagy ha már a tél előtt kifejlődtek, akkor a gubacsban várnak a következő vegetációs periódus kezdetéig, amikor a táplálkozásukhoz, szaporodásukhoz a szükséges feltételeket megtalálják.

A gubacsokat 2000 decemberben, 2001 januárban és februárban gyűjtöttük a Kolozsvár melletti Bükk-erdőből, valamint a kolozsvári Botanikus-kertből. A vizsgált anyag Magyarországon gyűjtött részét a Kőszegi Rovarparazitológiai Laboratórium szolgáltatta, kivételek a Kőszegen gyűjtött gubacsok. Az 1999-2001-ben Gödöllő, Mátrafüred, Sopron, Szentkút, Várpalota (Magyarország) helyiségek közelében, gyűjtött tölgygubacsok és a belőlük kinevett parazitoidok képezték a magyarországi anyag megvizsgált egyedeinek jelentős részét. Ezen kívül az általunk, Kőszegen gyűjtött tölgygubacsokból kinevett egyedeik képezték az anyag másik részét (1. tablázat).

A begyűjtött gubacsokat müanyag poharakban tároltuk. A poharakat szellőzést biztosító anyaggal fedtük le. A gubacsokat szobanöméréséken tartottuk, mivel a

hideghatás utáni magasabb hőmérséklet elősegíti a gubacsokozók, albérlőik és élısködőik minél hamarabbi kikelését.

A kirepült egyedeket 70%-os alkoholba helyeztük, majd binokuláris nagyítóval határozottuk meg.

A határozáshoz Bouček és Rasplus (1991), Graham (1969), Erdős (1960), Askew (1959, 1961a, 1961c), Nieves-Aldrey (1982, 1983a, 1983b, 1984, 1988), Pujade-Villar (1993, 1994a, 1994b) határozókönyveit, illetve cikkeit használtuk.

Megfigyelhető a 3. táblázaton az első oszlopban egy Pteromalidae családba tartozó egyed, valamint a hatodik oszlopban egy *Synergus*, melyeket nem tudtunk meghatározni, mivel törpe egyedek lévén, nem viselnek jellegzetes faji bélyegeket.

A *quercusalicis* gubacsokból kinevelt szinergisták és parazitoidok egyedszámainak összehasonlítására a főkomponens analízist használtuk. Az *A. quercusalicis* fordult elő nagyobb számban a kolozsvári Botanikus-kertben, valamint a *Cynips quercusfolii*, de ez nem bizonyult alkalmASNak az összehasonlításra, mivel nem rendelkezik összetett parazitoid közzösséggel (csupán egy inquiline, és két parazitoid faja van).

A főkomponens analízis 96,41 %-át egyesítette az adatoknak az első három tengelyen.

A kolozsvári Bükkből és Botanikus-kertből gyűjtött gubacsokra az egyedszámok a legalkalmasabbak a parazitáltság mérésére, mert nagyobb közösségek esetén a fajszám állandónak tekinthető. A főkomponens analízishez a Syn-Tax 5.0 (Podani 1993) számítógépes programcsomagot használtuk.

Eredmények és következtetések

A tölgygubacsokból kinevelt gubacsokozók és parazitoidjaik nagyobb része júniustól augusztus végéig repült ki. Egyes gubacsok esetében, amelyeket a tél elején gyűjtöttünk be, február–április hónapokban kirepültek az imágók.

A kolozsvári Botanikus-kertből és a Bükk-erdőből 5 gubacsdarázsfaj 17 gubacsából neveltünk ki 79 parazitoidot. A kőszegi Rovarparazitológiai Laboratórium anyagából 20 gubacsdarázsfaj 43 gubacsából kinevelt 60 parazitidot vizsgáltunk meg.

A gubacsokból kirepült parazitoidok 6 családból, 11 génuszba, 24 fajba sorolhatóak (2. táblázat). A *Cecidostiba adana* Askew Románia területéről, csak Poiana Mutului, Comoara (Havasalföld) helyiségekből jeleztek (Constantă 1988), ez az első erdélyi jelzése. Az *Eumaceopolus obscurior* Graham fajt mindeddig nem jeleztek a magyar faunára.

Az *Andricus comglomeratus*, *A. glutinosus*, *A. quercusalicis* gubacsokban kommenzálista gubacsdarazsak fejlődtek. Ezek a *Synergus umbraculus* Olivier és a *S. gallaeponiformis* Fonscolombe, amelyek a gubacsok külső szöveteivel táplálkoznak, de esetenként ragadozókká válnak, ilyenkor mint parazitoidok fejlődnek (Askew 1984). Ugyanakkor külön parazitoidokkal rendelkeznek. A *Cecidostiba adana* egy jellegzetes *Synergus* parazita. A *Cecidostiba adana* fajt Askew írta le 1961-ben, Franciaországban gyűjtött *Andricus quercusalicis*, *A. kollaris*, *Cynips longiventris* gubacsokból. A Kárpát-medencében előfordul *Andricus quercusalicis* gubacsokban, ugyanakkor előfordulásának valószínűsége az *Andricus kollaris* gubacsában is nagy, mivel *Synergus* fajok előfordulnak ebben, de a *Cynips longiventris*-ében annál sokkal kisebb mivel itt nem fejlődnek *Synergus*-ok.

Nagyon kevés parazitoid vagy inquiline gubacsspecifikus, többségük többféle gubacsot is támad. Hasonló szerkezetű gubacsokban előfordulnak ugyanazon fajok, de ugyanakkor ugyanaz a faj szexuális generációját parazitáló fémfürkészek az agám generációban már nem fordulnak elő (Askew 1984). Az általunk kinevelt parazitoidok, így a *Torymus auratus*, *T. geranii*, *T. cyaneus*, *Ormyrus nitidulus*, *Megastigmus dorsalis*, *Synergus umbraculus* előkerültek hasonló szerkezetű gubacsokból. Például a *Torymus*

cyanus levélgubacsokból kelt ki, az *Ormyrus nitidulus* pedig rügy- vagy ággubacsokból. Ellenkező esetre példa a *Sycophila biguttata*, amely nemcsak rügygubacsokból, hanem levélgubacsokból is előkerült. Az *Eupelmus urozonus* határozottan polifág (Askew 1961), nevelési adataink szerint előkerült *Diplolepis rosae* gubacsokból is, és több tölgygubacsból, így a *Andricus caliciformis*, *A. kollari*, *A. quercuscalicis* gubacsaiiból is, de nevelek különböző rovarrendek lárváiból is. A *Torymus affinis*, *Aulogymnus skianeuros*, *Hobya stenonota* kizárolag a *Biorrhiza pallida* gubacsaiiból került elő.

A begyűjtött gubacsokból nem keltek ki a gubacsokozók, csak egy esetben az *Andricus kollari* agám nősténye, valamint *Cynips quercusfolii* szintén agám nősténye került elő egy gubacs felvágása után. Ez azzal magyarázható, hogy a legnagyobb mennyiségen *Andricus quercuscalicis* gubacsát gyűjtöttük, amely okozói akár három éves diapauza után kelnek ki, és a többi esetben pedig parazitoidok pusztították a gubacsokozókat.

Az *Andricus quercuscalicis*-ra vonatkozó főkomponens analízis (PCA) alapján készült ábra (2. ábra) három különböző gubacscsoportot tüntet fel. A felső, nagyobb kör a 9-es gubacsot tartalmazza, amely a Botanikus-kertből származik (3. táblázat). A jobbszélső, kisebb szintén a Botanikus-kertből gyűjtött egyik gubacsot tartalmazza. Az origó közelében található harmadik csoportba az összes kolozsvári Bükkben, valamint az egyik Botanikus-kertben gyűjtött gubacs található.

A felső, nagyobb körben láthatók a 2, 9, 7 parazitoidok, amelynek megfelelnek a *Megastigmus stigmatizans*, *Cecidostiba adana* és az *Eurytoma brunniventris*. Az alsó, jobbszélső kis körben pedig a 1, 3, 4, 5, 6 parazitoidok. Ezek a Pteromalidae családba tartozó egyed, az *Eupelmus urozonus*, *Synergus umbraculus*, *S. gallaeponiformis* és a *Synergus sp.* Az origó közelében a 8-as parazitoid (*Megastigmus stigmatizans*) található.

A Bükk erdőben nagy mennyiségiug *Andricus quercuscalicis* található, mik a Botanikus kertben ezzel szemben, a tölgyek kevés számának tulajdonithatóan jóval kisebb mennyiségen fordul elő ez a gubacs, ami más gubacsokra vonatkozóan is érvényes.

A 3. táblázat az általunk gyűjtött *A. quercuscalicis* gubacsokból kinevél és vizsgált parazitoidokat tünteti fel.

Az elkölnölt három csoport megfeleltethető a Bükkben és a Botanikus kertben gyűjtött gubacsoknak. A felső nagy kör és az alsó jobb-szélső foglalja magába a Botanikus-kert gubacsait, az alsó bal-szélső, pedig a Bükkben gyűjtött gubacsokat.

Elmondhatjuk, hogy összefüggés feltételezhető a gubacsok mennyisége és a parazitáltság mértéke között, amint a PCA-ábra mutatja. A sok gubacssal rendelkező területeken a parazitáltság kiegynélyezettabb, mik ennek ellenkezéje állítható a kevés gubaccsal rendelkező területekről.

A *Cecidostiba adana* nagy számban fordult elő a Botanikus-kertben gyűjtött két gubacsból (8, 9). Az *Eurytoma brunniventris* csak a Botanikus-kertben gyűjtöttekből repült ki, és mind a három gubacsban jelen volt. A *Synergus umbraculus* és a *S. gallaeponiformis* szintén nagy egyedszámban keltek ki a Botanikus-kerti gubacsokból. Ez érdekes jelenségnk tűnik, mivel sok olyan faj került elő a Botanikus-kertből, amelynek előfordulása valószínűbb lett volna a Bükk-erdőben. Úgy tűnik, hogy a zavartság a parazitoidok fajszámát növeli, illetve újabb albérlő fajok megjelenését segíti elő.

Mindezen következtetések levonásakor meg kell említenünk, hogy az eredmények, a kis mintaszám miatt hibalehetőség áll fenn, de a további torzítások elkerülése végett nem lehetett nagyobb példányszámmal dolgozni, mivel a Botanikus-kertben kevés gubacsot találtunk.

1.táblázat. Vizsgált gubacsok a gazda tölgyfajjal és a gyűjtés helyével. / The investigated galls, host plants, and sampling sites. / Galele examinate, planta gazdă, locul colectării.

Gubacsfajok	Gazdatölgyfaj	Lelőhely
1. <i>Andricus policerus</i>	<i>Q. robur</i>	Várpalota (Mo.)
2. <i>Andricus burgundus</i>	<i>Q. cerris</i>	Sopron (Mo.)
3. <i>Andricus caliciformis</i>	<i>Q. pubescens</i>	Szentkút (Mo.)
4. <i>Andricus caputmedusae</i>	<i>Q. pubescens</i>	Sopron (Mo.)
5. <i>Andricus conglomeratus</i>	nem ismert (n.i.)	Alsó-erdő, Kőszeg* (Mo.)
6. <i>Andricus coriarius</i>	<i>Q. petrea</i>	Sopron (Mo.)
	<i>Q. pubescens</i>	Sopron (Mo.)
	<i>Q. cerris</i>	Sopron (Mo.)
	<i>Q. petrea</i>	Mátrafüred (Mo.)
	<i>Q. pubescens</i>	Várpalota (Mo.)
7. <i>Andricus coronatus</i>	<i>Q. pubescens</i>	Sopron (Mo.)
8. <i>Andricus curvator</i>	n.i.	Várpalota (Mo.)
9. <i>Andricus cydoniae</i>	<i>Q. cerris</i>	Sopron (Mo.)
10. <i>Andricus glutinosus</i>	n.i.	Alsó-erdő, Kőszeg* (Mo.)
	<i>Q. pubescens</i>	Mátrafüred (Mo.)
11. <i>Andricus hungaricus</i>	n.i.	Gödöllő (Mo.)
12. <i>Andricus kollari</i>	n.i.	Alsó-erdő, Kőszeg* (Mo.)
	<i>Q. pubescens</i>	Mátrafüred (Mo.)
13. <i>Andricus lignicolus</i>	<i>Q. robur</i>	Gödöllő (Mo.)
14. <i>Andricus quercuscalicis</i>	n.i.	Bükk ,Kolozsvár*
	n.i.	Botanikus kert ,Kolozsvár*
15. <i>Andricus quercustozae</i>	<i>Q. pubescens</i>	Várpalota (Mo.)
16. <i>Biorhiza pallida</i>	n.i.	Mátrafüred (Mo.)
17. <i>Chilaspis nitida</i>	<i>Q. cerris</i>	Sopron (Mo.)
18. <i>Cynips disticha</i>	<i>Q. petrea</i>	Gödöllő (Mo.)
19. <i>Cynips divisa</i>	n.i.	Botanikus kert ,Kolozsvár*
20. <i>Cynips longiventris</i>	n.i.	Bükk ,Kolozsvár*
	n.i.	Botanikus kert ,Kolozsvár*
21. <i>Cynips quercus</i>	<i>Q. pubescens</i>	Várpalota (Mo.)
22. <i>Cynips quercusfolii</i>	n.i.	Bükk ,Kolozsvár*
23. <i>Neuroterus macropterus</i>	<i>Q. cerris</i>	Sopron (Mo.)
24. <i>Neuroterus</i>	n.i.	Botanikus kert ,Kolozsvár*
25. <i>Synophrus politus</i>	<i>Q. cerris</i>	Sopron (Mo.)
	<i>Q. cerris</i>	Alsópetény (Mo.)

*a szerző által végzett gyűjtések – a többi a Kőszegi Rovarparazitológiai Laboratórium gyűjtése

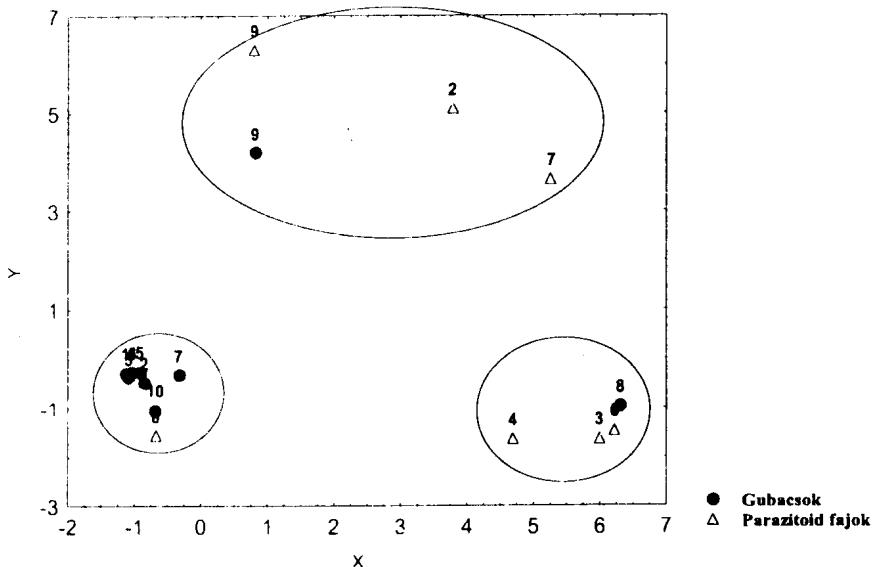
2.táblázat. Tölgygubacsokból kinevelt fémfürkészek., a gazda gubacsdarázs fajjal és a gyűjtés helyével./ *Chalcidoids reared from oak galls, with the gall wasp host, and collecting places./ Chalcidoizi eclozate din gale cinipide, cinipidul galicol-gazdă, și locurile de colectare.*

Fajok	Egyedsz	Gubacsok	Gyűjtőhely
ORMYRIDAE			
<i>Ormyrus nitidulus</i> Fabricius	4 ♀♀	<i>Andricus coronatus,</i> <i>A. lignicolus</i>	Várpalota, Sopron
<i>O. pomaceus</i> Geoffroy in Fourcroy	8 ♀♀	<i>A. coronatus</i>	Sopron
TORYMIDAE			
<i>Megastigmus synophri</i> Mayr	1 ♀	<i>Synophrus politus</i>	Sopron
<i>M. dorsalis</i> Fabricius	6 ♂♂	<i>A. coriarius, A. conglomeratus</i>	Sopron, Kőszeg
<i>M. stigmatizans</i> Fabricius	2 ♂♂	<i>A. caputmedusae,</i> <i>A. quercusalicis</i>	Sopron, Kolozsvár (Bot.- kert)
<i>Torymus affinis</i> Fonscolombe	1 ♀	<i>Biorrhiza pallida</i>	Gödöllő
<i>T. erucarum</i> Schrank	1 ♀	<i>A. hungaricus</i>	Gödöllő
<i>T. auratus</i> Müller	16 ♀♀, 2 ♂♂	<i>Cynips quercusfolii</i>	Kolozsvár (Bot.- kert, Bükk- erdő)
<i>T. geranii</i> Walker	2 ♂♂	<i>Cynips quercusfolii</i>	Kolozsvár (Bot.- kert)
<i>T. cyaneus</i> Walker	5 ♀♀, 1 ♂♂	<i>C. quercus, C. longivertris</i>	Kolozsvár (Bükk- erdő), Várpalota Várpalota
<i>T. flavipes</i> Walkér	1 ♂	<i>A. curvator</i>	Várpalota
EUPELMIDAE			
<i>Eupelmus urozonus</i> Dalman	5 ♀♀, 3 ♂♂	<i>A. kollarji, A. quercusalicis</i>	Kőszeg, Kolozsvár (Bot.-kert, Bükk- erdő.),
<i>E. cerris</i> Förster	1 ♀	<i>S. politus</i>	Sopron

Fajok	Egyedsz	Gubacsok	Gyűjtőhely
EURYTOMIDAE			
<i>Eurytoma brunniventris</i> Ratzeburg	1 ♀, 1 ♂	<i>Andricus. quercusalicis</i>	Kolozsvár (Bot.- kert)
<i>Sycophila biguttata</i> Swederus	4 ♀♀	<i>A. coriarius, A. policerus, Cynips quercus</i>	Várpalota, Kőszeg, Sopron
<i>S. variegata</i> Curtis	2 ♀♀	<i>A. lignicolus, A. caliciformis</i>	Szentkút, Kőszeg
PTEROMALIDAE			
<i>Cecidostiba adana</i> Askew	29 ♀♀, 28 ♂♂	<i>A. quercusalicis</i>	Kolozsvár (Bot.- kert, Bükk-erdő)
<i>C. fungosa</i> Geoffroy & Fourcroy	3 ♀♀	<i>A. coriarius</i>	Sopron, Mátrafüred
<i>Mesopolobus fasciiventris</i> Westwood	1 ♂	<i>Neuroterus quercusbaccarum</i>	Kolozsvár (Bot.- kert)
<i>M. tibialis</i> Westwood	3 ♀♀, 2 ♂♂	<i>C. quercus, Chilaspis nitida</i>	Várpalota, Sopron
<i>M. xanthocerus</i> Thomson	2 ♂♂	<i>A. burgundus</i>	Sopron
<i>Eumacepolus obscurior</i> Graham	1 ♀	<i>A. glutinosus</i>	Mátrafüred
<i>Hobbya stenonota</i> Ratzeburg	1 ♀	<i>Biorrhiza pallida</i>	Mátrafüred
EULOPHIDAE			
<i>Aulogymnus skianeuros</i> Ratzeburg	1 ♀	<i>B. pallida</i>	Mátrafüred

3.táblázat. Az *Andricus quercuscalicis* Bugsdorf gubacsokból kinevlt egyedek/
Specimens reared from galls of Andricus quercuscalicis Bugsdorf / Specimene eclozate din găle de
Andricus quercuscalicis Bugsdorf.

Gubacsok	Parazitoid fajok								
	1. <i>Pteromalidae</i> sp.	2. <i>Cecidostiba</i> <i>adana</i>	3. <i>Eupelmus</i> <i>urozonius</i>	4. <i>Synergus</i> <i>umbraculus</i>	5. <i>Synergus</i> <i>gallaepomiformis</i>	6. <i>Synergus</i> sp.	7. <i>Eurytoma</i> <i>brunniventris</i>	8. <i>Megastigmus</i> <i>stigmatizans</i>	9. <i>Megastigmus</i> <i>dorsalis</i>
Kolozsvár- Bükk- erdő									
1	0	1	0	0	0	0	0	0	0
2	0	0	1	0	0	0	0	0	0
3	0	0	0	1	0	0	0	0	0
4	0	2	0	1	0	0	0	0	0
5	0	3	0	2	0	0	0	0	0
6	0	2	0	1	0	0	0	0	0
7	0	6	0	8	0	0	0	0	0
Kolozsvár- Botanikus-kert									
8	0	15	4	11	24	2	1	0	0
9	1	27	0	2	0	0	1	0	1
10	0	2	0	7	0	0	1	1	0

2.ábra. PCA az *Andricus quercusalicis* Bugsdorf gubacsokra és parazitoidjaikra. / PCA for the galls, and parasitoids of *Andricus quercusalicis* Bugsdorf. / PCA pentru galele și paraziții cincipidului galicol *Andricus quercusalicis* Bugsdorf.

(• 8, 9, 10 Botanikus-kert gubacsai; • 1-7 Bükk-erdőben gyűjtött gubacsok; Δ 1-Pteromalidae sp., 2-Cecidostiba adana, 3-Eupelmus urozonus, 4-Synergus umbraculus, 5-S. gallaeponiformis, 6-S. sp., 7-Eurytoma brunniventris, 8-Megastigmus stigmatalans, 9-M. dorsalis)

Rezumat

Studii pe chalcidoide parazite ale cynipidelor pe *Quercus* sp.

Lucrarea de față reprezintă un studiu efectuat pe comunități de chalcidoizi (Hym., Chalcidoidea) paraziți în galele de Cynipidae pe *Quercus* sp. Galele au fost colectate în 200-2001. Au fost obținute 24 de specii de chalcidoizi, aparținând în 6 familii. Colectările au fost efectuate în imprejurimile Clujului și în Gödöllő, Kószeg, Mátrafüred, Sopron, Szentkút, Várpalota (Ungaria). În afara specimenelor obținute prin creșterea individuală din gale au fost examineate specimene din Muzeul Național al Ungariei. Examinari au fost efectuate asupra chalcidoizilor eclozate din gale de *Andricus quercusalicis* Bugsdorf din pădurea Făget de pe lângă Cluj și Grădina botanică din Cluj-Napoca, care au arătat diferențe semnificante între numărul de paraziți eclozate din galele celor două locuri de colectare.

Köszönnyelvánítás

Köszönettel tartozom a kőszegi Rovarparazitológiai Laboratórium munkatársainak, Ács Zoltánnak, Mikó Istvánnak, Dr. Thuróczy Csabának, különösképpen Dr. Melika Georgenak, a segítségükért és az általuk szolgáltatott anyagért. Dr. Ujvárosi Lujzának és Markó Bálintnak tanácsaikért szintén köszönettel tartozom. Ugyszintén köszönöm Nagy Beátának a segítséget.

Irodalomjegyzék

- Abrahamson, W. G., Melika, G., Scratford, R., Csóka, Gy. 1998. Gall-inducing insects provide insights into plant systematic relationships. American Journal of Botany 85(8): 1159-1165.
- Ambrus, B. 1974. Cynipida- Gubacsok- Cecidia Cynipidarum. Magyarország állatvilága (Fauna Hungariae). 12. 1/ a. Akadémiai Kiadó. Budapest..
- Askew, R. R. 1959. A revision of the British species of the genus *Olynx* Förster (Hym., Eulophidae). The Entomologist's Monthly Magazine'. 95: 49-57.
- Askew, R. R. 1961. A study of the biology of species of the genus *Mesopolobus* Westwood (Hym.:Pteromalidae) associated with cynipid galls on oak. The Transactions of the Royal Entomological Society of London. 113(8): 115-173.
- Askew, R. R. 1961. *Eupeimus urozonus* Dalman (Hym., Chalcidoidea) as a parasite in cynipid oak galls. The Entomologist. 196-201.
- Askew, R. R. 1961. Some biological notes on the Pteromalid (Hym., Chalcidoidea) genera *Caenacis* Förster, *Cecidostiba* Thomson and *Hobbya* Delucchi, with descriptions of two new species. Entomophaga.6(1): 57-67.
- Askew, R. R. 1965. The biology of the British species of the genus *Torymus* Dalman (Hym., Torymidae) on oak, with special reference to alternation of forms. Transactions of the Society for British Entomology. 16(9): 217-232.
- Askew, R. R. 1966. Observations on the British species of *Megastigmus* Dalman (Hym., Torymidae) which inhabit cynipid oak galls. The Entomologist. 124-128.
- Askew, R. R. 1984. Biology of gall insects. Oxford & IBH Publishing Co
- Bouček, Z., Rasplus J.-Y. 1991. Illustrated key to west-Palearctic genera of Pteromalidae: Hymenoptera- Chalcidoidea. iNRA, Versailles, France.
- Constantă, T. 1966. Contribuții la cunoașterea torymidelor (Hym., Chal., Torymidae) parazite pe cynipidae galicole din R. S. R. Analele Universității București 15:154-160.
- Constantă, T. 1966. Chalcidoideae (Hym., Chal.) parazite pe cynipide galicole din R. S. R. Studii și cercetări de Biologie. 18(4): 319-321.
- Constantă, T. 1988. Chalcidoide (Insecta, Hymenoptera) din România care parazitează cynipide galigene. Conf. Nat. Entom. 6: 143-153.
- Erdős, J. 1960. Fémfűrkészek II.- Chalcidoidea II. Magyarország Állatvilága. XII. kötet. Hymenoptera II. 3. füzet. Akadémiai Kiadó. Budapest.
- Fulmek, L. 1968. Parasitinsekten der Insekten gallen Europas. Breit. Ent., 18: 719-952.
- Graham, M.W.R. de V. 1969. The Pteromalidae of north-western Europe (Hymenoptera: Chalcidoidea). Bulletin of the British Museum (Natural History) Entomology, Supplement 16.
- Ionescu, M. A. 1973. Biologia galelor- monografie cecidologica. Editura Acad. R.S.R. Bucuresti.
- Melika, G., Csóka, Gy., Pujade-Villar, J. 2000. Check-list of oak gall wasps of Hungary, with some taxonomic notes (Hym.: Cynipidae, Cynipinae, Cynipini). Annales Historico- Naturales Musei Nationalis Hungarici. 92: 265-296.
- Nieves-Aldrey, J. L. 1982. Nuevos datos sobre las especies de los géneros *Cyrtoptyx* Delucchi, *Caenacis* Förster, *Cecidostiba* Thomson y *Hobbya* Delucchi asociados con agallas de cinípidos de los robles (Hym., Pteromalidae). Graellsia. 38: 35-42.
- Nieves-Aldrey, J. L. 1983. Sobre las especies del género *Mesopolobus* (Hym.,Pteromalidae) asociadas con agallas de cinípidos en *Quercus* spp en Salamanca. Boletín Asoc. Esp. Entom. 7: 9 – 18

- Nieves-Aldrey, J. L. 1983. Sobre las especies de *Sycophila* Walker, asociadas con agallas de cinípidos en la Península Ibérica, con descripción de una nueva especie (Hym., Eurytomidae). *Eos*, 59: 179-191.
- Nieves-Aldrey, J. L. 1984. Observations sobre los Torímidos (Hym., Chalcidoidea, Torymidae) asociados con agallas de cinípidos (Hym., Cynipidae) sobre *Quercus* spp en la zona centro-occidental de España. *Boletín Asos. Esp. Entom.* 8: 121-134.
- Nieves-Aldrey, J. L., Askew R. R. 1988. A new species of *Cecidostiba* Thomson (Hym., Pteromalidae), a key to species of the genus and rearing records of other Pteromalidae associated with oak wasps (Hym., Cynipidae). *Entomologist's Monthly Magazine*. 124: 1-6.
- Podani J. 1993. Syn-Tax-pc. Computer programs for multivariate data analysis in Ecology and Systematics. Version 5.0. Scientia Publishing. Budapest.
- Pujade-Villar, J. 1993. Sobre els *Megastigmus* Dalman (Hym.: Chalc., Torymidae) detectats a Catalunya a partir de recollció de cecids de cinípids produïts sobre *Rosa* i *Quercus*. *Ses. Entom. Ichn-Scl.*, 7: 53-58.
- Pujade-Villar, J. 1994. Sobre les espècies de *Sycophila* Walker, 1871 relacionades amb cinípo-cecidis recollerts sobre *Quercus* i *Rosa* a Catalunya (Hym: Chalc. Eurytomidae). *Butll. Inst. Catalana Hist. Natur.* 61: 69-79.
- Pujade-Villar, J. 1994. Especies de *Mesopolobus* (Hym., Pteromalidae) asociadas a agallas de Cynipini (Hym., Cynipidae) del noreste Iberico y notas sobre la validez de *M. lichtensteinii* (Mayr, 1903). *Eos* 69: 63-73.
- Pujade-Villar, J., Ros-Farré, P. 1998. Relacions trófiques en galles de la forma agámica d' *Andricus kollari* (HARTIG, 1843). *Butll. Inst. Cat. Hist. Nat.*, 66: 95-108.
- Pujade-Villar, J., Bellido, D. 1999. Especies asociadas a agallas de ciníoides del Pirineo Andorrano (Hym: Cynipoidea, Chalcidoidea, Ichneumonoidea). *Boln. Asoc. Esp. Ent.*, 23(1-2): 277-291.

László Zoltán
BBTE
Ökológia és Genetika Tanszék
Klinikák 5-7
3400 Kolozsvár
feherlofialz@yahoo.com